

W. BOUGUEREAU. — "Ερως και ψυχή".

Η Μ^ηε ROSA CARON εις τήν «Ίφιγένειαν ἐν Ταυρίδι».

L. PERRAULT. — Μητρική στοργή.

Η ΤΕΧΝΗ

ΤΗΣ Κ^ε ΑΙΚ. ΖΑΛΤΑΝΟΥ

Ε στέφανον ἀκάνθινο και καταφρονημένη
Και μέ τόν ἄσβεστο καῦμό, τήν ἄσβεστην ἐλπίδα
Γυρίζ' ἡ μεγαλόχαρη ἀγνώριστη και ξένη
Μές τῶν Θεῶν τή γαλανή, τήν ἅγια της πατρίδα.

Ῥιμένα! μέσ τὰ λειψανα βρίσκει τὸ Γκιώνη μόνο
Στούς μαρμαρόχυτους ναούς, στ' αὐγόκριτα παλάτια
Κέδῳ, ποῦ θεῖον ὁ Περικλῆς τῆς εἶχε στήσει θρόνο
Σὰ μιὰ ζητιάνα προσπερνᾶ σὰ νυχτωμένα μάτια.

Φωλιάζουν τώρα οἱ ἄνεμοι στοῦ Παρθενῶνος τὰ ὕψη
Και κρούα σέρνεντ' ἔρημιὰ και βασιλεύει ἡ θλίψη—
Μὰ νὰ ποῦ μιᾶς Ἀρχόντισσας τὴ δέχεντ' ἀγκαλιά!

Και τόσω! τόσω τῶνειρον αὐτό μου ζωντανεύει,
Ποῦ ἡ αἰθέρι' αὐτὴ θεὰ ποῦ τόσω μέ μαγεύει
Θαρρῶ πῶς εἶν' ἡ Ἀρχόντισσα ποῦ βλέπω ἡ γλυκειά...

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΗΗΣ

